

РЕШЕНИЕ

№ 347

гр. София, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-І-Г, в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефан Кюркчиев

Членове: Гергана Коюмджиева
Биляна Магделинова

като разгледа докладваното от Гергана Коюмджиева Въззивно гражданско дело № 20221100500994 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 436 и сл. от ГПК, вр. чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК.

С жалба вх. № 44637 / 08.12.2021г. по описа на ЧСИ – Б.Б., рег. № 856, Т. М. М. - длъжник по изпълнително дело №20208560401923 е обжалвала насочване на изпълнение върху недвижим имот – двустаен апартамент в гр.София, ж.к.***** извършено чрез налагане на възбрана върху него. Заявява, че с налагане на възбраната върху описания имот е насочено изпълнение върху имущество, което е несеквестируемо, тъй като апартамента е единствено жилище на длъжника и съгласно чл.477, ал.7 ГПК същия не притежава друго жилище. Твърди се, че ЧСИ преди да наложи възбраната не е извършил преценка относно секвестируемостта на обекта. По същество моли да бъде отменена наложената възбрана върху описания недвижим имот.

В срока по чл. 436, ал.3 от ГПК взискателят „Т.С.“ ЕАД изразява становище, че подадената жалба е неоснователна, а действията на ЧСИ – Б.Б.. Твърди, че налагането на заповед/ възбрана върху несеквестируеми вещи е допустимо, тъй като ги задържа в патримониума на длъжника. Взискателят поддържа, че несеквестируемостта би имала значение, ако ЧСИ Б. е присъпила към принудително изпълнение чрез опис, оценка и продажба.

Със съпроводително писмо ЧСИ е изпратил жалбата и препис от изпълнителното

дело на СГС, като е изложил на основание чл. 436, ал. 3 от ГПК мотиви по обжалваното действие.

Софийски градски съд, ГО, I състав, като обсъди данните в изпълнителното дело и представените от доказателства във връзка с изложените в жалбата доводи, намери следното:

Жалбата е *допустима* - същата е подадена в срока по чл. 436, ал. 1 от ГПК от длъжник по изпълнителното дело.

Разгледана по същество, жалбата е *неоснователна*.

Видно от представения препис от изпълнителното дело, същото е образувано по молба на „Т.С.“ ЕАД и длъжник Т. М. М., въз основа на изпълнителен лист, издаден на 03.08.2020г. по гр. д. № 3917 /2014 г. на СРС, ГО, 50 състав, с предмет парично вземане - сумата от 830, 62 лв., представляваща неплатена цена на топлинна енергия за периода м.05.2011г. до м.04.2013г. за тополоснабден имот на адрес в гр.София, ж.к.*****ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 31.05.2014 г. до окончателното изплащане, както и сумата 120, 54 лв. лихва за забава върху главницата в периода 30.06-2011г. до 09.05.2014г.

Предприети са действия по установяване имущественото състояние на длъжниците, установяване наличието на публични задължения, обезпечаване на изпълнението чрез налагане на заповед върху банкови сметки. ЧСИ е наложил възбрана върху недвижим имот – двустаен апартамент в гр.София, ж.к.***** собственост на длъжника Т.М.. Според приетото в т. 1 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС по искането за отмяна на някои от действията - заповед, възбрана, опис, оценка, насрочвана на продан, съдът се произнася само доколкото посочените изпълнителни действия са несъвместими с несеквестируемостта и в този смисъл я нарушават. С обжалването длъжникът цели да осуети лишаването му от определено имущество, като се основава на неговата несеквестируемост. Несеквестируемостта на непотребими вещи е забрана за тяхното осребряване. *Налагането на възбрана върху тях обаче е допустимо, тъй като възбраната ги задържа в патримониума на длъжника - налагането на възбрана върху вещи не е несъвместимо с несеквестируемостта и в този смисъл не я нарушава.* Това разбиране се основава на запазване закрилата по чл. 452 ГПК на вискателя, осигуряваща относителна недействителност на разпореждането на длъжника с възбранената несеквестируема вещь спрямо вискателя, защото в такава хипотеза сам длъжникът се отказва от несеквестируемостта, като се разпорежда с имота и срещу него вече може да се провежда принудително изпълнение. Насочването на изпълнението срещу него чрез вписване на възбрана е допустимо изпълнително действие съгласно цитираното

тълкувателно решение на ВКС, тъй като възбраната не пречи на длъжника да ползва имота си и може да стои в него, докато не се удовлетвори взыскателят в изпълнителното производство.

Предвид горното не е налице незаконосъобразност на извършеното изпълнително действие - налагане на възбрана. *Незаконосъобразно би било действие, насочено към осребряване на този имот* - насрочване на публична продажба и последващи изпълнителни действия. Такива към настоящия момент не са предприети от съдебния изпълнител, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх.№ 44637 / 08.12.2021 г. подадена от Т. М. М. ЕГН ***** като длъжник по изп. дело №№20208560401923 на ЧСИ Б.Б. с рег. №85 на КЧСИ с район на действие Софийски градски съд, изразяващи се в налагане на възбрана на недвижим имот – двустаен апартамент в гр.София, ж.к.*****.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____